

Licencjat-77

Czy wiecie, czym dokładnie różni się licencjat od magisterium? Co po skończonych studiach magisterskich? Co lepiej wybrać i jak przejść przez okres studiów? Poniżej znajdziecie odpowiedzi.

Wykształcenie wyższe może zostać uzyskane na uniwersytecie, uniwersytecie technicznym (politechnika) lub w innych ośrodkach szkolnictwa wyższego. System wykształcenia wyższego i stopni naukowych w Europie harmonizowany jest obecnie na podstawie tzw. procesu bolońskiego. System ten oparty jest na trzech stopniach: bakałarz (licencjat lub inżynier), magister i doktor.

Licencjat – tytuł zawodowy nadawany absolwentom studiów I stopnia. Tytuł ten oznacza wykształcenie wyższe zawodowe. Aby uzyskać stopień bakałarza należy napisać pracę licencjacką. Według ustaleń prawie każdy, kto chce kontynuować studia i uzyskać tytuł magistra musi najpierw napisać pracę licencjacką.

Pierwszy etap kształcenia obejmuje studia licencjackie i inżynierskie. Dzięki tym studiom student ma zostać przygotowany do podjęcia pracy zawodowej. Tytuł licencjata daje także sposobność do rozpoczęcia studiów na innym kierunku. Kończąc pierwszy stopień studiów, licencjat nie musi pozostać na swoim wydziale, może uzyskać tytuł magistra z innej pokrewnej dziedziny. Warunkiem jest przejście rekrutacji. Pod uwagę brana jest ocena na dyplomie licencjackim, średnia ze studiów, a na niektórych kierunkach wymagana jest rozmowa kwalifikacyjna.

Wprowadzany w Polsce trzystopniowy system studiowania wzorowany jest na zachodnioeuropejskich systemach edukacyjnych, dzięki czemu istnieje możliwość międzynarodowej wymiany i kontynuowania studiów za granicą. Polski licencjat to odpowiednik angielskiego bachelor i francuskiego licence.

Praca licencjacka nie jest tak poważnym przedsięwzięciem, jak praca magisterska, jej objętość jest zależna od kierunku studiów i prowadzącego. Studentem opiekuje się opiekun, który nadzoruje pracę ubiegającego się o tytuł licencjata. Obrona oraz egzamin licencjacki może nastąpić dopiero wówczas, kiedy student zaliczy wszystkie wymagane przedmioty. Należy pamiętać o terminowym oddaniu trzech kopii pracy do dziekanatu (dwa tygodnie przed obroną), a także płyty z zapisem. Wszystko po to, by sprawdzić, czy student nie dopuścił się plagiatu.

Po pomyślnym przejściu tego etapu i otrzymaniu indeksu z zaliczonym szóstym semestrem, przyszły licencjat znosi dokument, wydrukowaną oraz opieczętowaną przez dziekanat pracę do prowadzącego i referenta. Kolejne dni warto natomiast poświęcić na przygotowanie do egzaminu, który jest sprawdzeniem wiadomości z trzech lat studiów. Przy egzaminie obecny jest promotor i recenzent.

Magister – tytuł zawodowy nadawany przez wyższe uczelnie po ukończeniu studiów drugiego stopnia. Po ukończeniu niektórych kierunków nadawane są tytuły równorzędne tytułowi magistra: tytuł lekarza po ukończeniu kierunku lekarskiego, lekarza dentystry po stomatologii oraz lekarza weterynarii po weterynarii. Aby zostać magistrem należy ukończyć studia drugiego stopnia oraz posiadać dyplom magisterki, który zaświadcza o zdaniu egzaminu magisterskiego. Ukończenie pełnych studiów wyższych wymaga napisania pracy magisterskiej. Wyjątkiem są studia medyczne i artystyczne, kończące się absolutorium (zdaniem wszystkich wymaganych programem studiów egzaminów) oraz uzyskaniem dyplomu.

Studia inżynierskie można uznać za dokończone i pełne, gdy kończą się wyłącznie pracą dyplomową i uzyskaniem w jej następstwie tytułu zawodowego inżyniera. Większość inżynierów przedstawia jednak również prace magisterskie i uzyskuje podwójny tytuł magistra inżyniera.

Studia wojskowe kończy się uzyskując dodatkowo stopień podoficerski.

Słowo magister oznacza po łacinie „mistrz”. Tytuł magistra to tytuł zawodowy (nie naukowy! – tym jest tylko i wyłącznie tytuł profesora).

Wykształcenie wyższe daje kilka uprawnień: pozwala podjąć pracę na wyższych stanowiskach w administracji, pozwala ubiegać się o stanowiska specjalistyczne, pozwala ubiegać się o koncesję na pewne rodzaje działalności, a także zostać zatrudnionym w szkolnictwie lub na wyższej uczelni. Najwyższym przywilejem magistra jest możliwość otwarcia przewodu doktorskiego, o ile ma się zaawansowaną pracę nad doktoratem i uzgodnionego promotora.

O pracy magisterskiej najlepiej zacząć myśleć już na początku czwartego roku studiów. W tym roku następuje wybór opiekuna i uzgodnienie tematu. Najlepiej obronić taką pracę zaraz po zakończeniu piątego roku studiów, a więc w czerwcu. Wymaga to ukończenia pracy najpóźniej w kwietniu, ponieważ opiekun musi mieć czas na jej przeczytanie, a Ty na wprowadzenie ewentualnych poprawek.

Opiekun prowadzący prace magisterskie, potocznie, lecz niepoprawnie wanny promotorem musi mieć co najmniej stopień naukowy doktora.

Doktor – stopień naukowy doktora nadaje się w drodze przewodu doktorskiego osobie, która posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny, zdała egzaminy doktorskie i obroniła rozprawę doktorską (dysertację).

Wyższym stopniem naukowym jest stopień naukowy doktora habilitowanego. Nadawany jest w drodze przewodu habilitacyjnego, do którego może być dopuszczona osoba, która posiada stopień naukowy doktora i wniosła udokumentowany (publikacje w czasopismach naukowych, wydanie książki/ek naukowej) znaczny wkład naukowy lub artystyczny.

Stopień naukowy doktora nadaje się osobie, która:

- posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny,
- lub posiada dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych przez uczelnie zagraniczną lub prowadzonych wspólnie przez uczelnie zagraniczne jeżeli daje prawo do otwarcia przewodu doktorskiego przynajmniej w jednym państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego było prowadzone kształcenie;
- zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- zdała egzamin z nowożytnego języka obcego lub posiada certyfikat potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego – wykaz certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego określi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w drodze rozporządzenia.

Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej, a także umiejętność

samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Studia doktoranckie trwają cztery lata. W tym czasie studenci chodzą na wykłady, robią badania i sami prowadzą zajęcia. Część doktorantów chce w przyszłości związać się z uczelnią, jednakże nie wszyscy. Niektórzy studia trzeciego stopnia traktują jako dobry start w przyszłej karierze zawodowej.

Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową,

Osiągnięcia, te może stanowić:

- dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji;
- zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne;
- część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

Osoba posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego staje się samodzielnym pracownikiem naukowym.

Profesor - tytuł naukowy nadawany samodzielnym pracownikom naukowym. Tytuły profesorów mogą uzyskać osoby, które posiadają tytuł doktora naukowego. W ostatnim czasie rząd wprowadził zmiany w prawie, dzięki którym o tytuł profesora mogą ubiegać się także doktorzy bez habilitacji, którzy przepracowali co najmniej pięć lat w ośrodkach naukowych zagranicą.

Aby zostać profesorem należy także posiadać znaczący dorobek naukowy, w tym przygotowanie tzw. książki profesorskiej oraz wypromowanie co najmniej dwóch doktorów.